

लुञ्चकः-ञ्चिका, लुञ्चकः-ञ्चिका, लुलुञ्चिकः-षिका, लोलुचकः-चिका ;
लुञ्चिता-त्री, लुञ्चयिता-त्री, लुलुञ्चिता-त्री, लोलुचिता-त्री ; ^Aलुञ्चन्-न्ती,
लुञ्चयन्-न्ती, लुलुञ्चयन्-न्ती ; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक-
कुञ्चितिवत् (222) ज्ञेयानि । लुञ्चितम्, ¹लुञ्चित्वा-लुचित्वा, इमानि रूपाण्यधि-
कानीति विशेषः । किपि-लुक्-लुञ्चौ-लुञ्चः ; ण्यन्तात् तु लुन्-लुञ्चौ-लुञ्चः ;
इति विशेषः ।

(1510) “ लुप विमोहने ”

(IV-दिवादि:-1237. सक. सेट्. पर.)

लोपकः-पिका, लोपकः-पिका, लुलुपिकः-लुलोपिकः-पिका, लोलुपकः-पिका ;
लुपिता-त्री, लोपयिता-त्री, लुलुपिता-लुलोपिता-त्री, लोलुपिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिककुप्यतिवत् (224) ज्ञेयानि ।

(1511) “ लुप्त छेदने ”

(VI-तुदादि:-1431. सक. अनि. उभ.) मुचादिः ।

लोपकः-पिका, लोपकः-पिका, लुलुप्सकः-प्सिका, लोलुपकः-पिका ;
लोप्ता-त्री, लोपयिता-त्री, लुलुप्सिता-त्री, लोलुपिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिकमुञ्चितिवत् (1275) ज्ञेयानि । शतरि-
²लुम्पन्-न्ती, यङन्तात् शानचि-लोलुप्यमानः, ³णिनिप्रत्यये ^Bभयलोपी इति च
अस्य धातोः विशेषः ।

1. क्त्वायाम् ‘वञ्चिलुञ्च्युतश्च’ (1-2-24) इति क्तिवविकल्पनात् पक्षे नलोपे च रूपद्वयम् इति ज्ञेयम् ।
2. ‘तुदादिभ्यः शः’ (3-1-77) इति विकरणप्रत्यये शे ‘शे मुचादीनाम्’ (7-1-59) इति शुभि च लुम्पन् इति रूपम् । एवं शानजन्तेऽपि प्रक्रिया ज्ञेया ।
3. ‘लुपसदचर—’ (3-1-24) इति भावगर्हायां यङि रूपमेवम् । भावगर्हा धात्वर्थगर्हा । न तु क्रियासमभिव्यक्तिर्यङ् इति ज्ञेयम् ।

A. ‘चुकोच यत्नोत्कुचिताङ्गमुन्मुदः क्रौञ्चोऽपि लुञ्चन् हृदि सम्यगार्तताम् ॥’

धा. का. 1-25.

B. ‘..... गोपानां भयलोपिवाग्भिरबलाविज्ञानुलेपं वहन् ।’ धा. का. 2-85.